

der Bibl. ind. — Vgl. गो°.

फणकर (फण 3. + 1. कर) m. *Haubenschlange, Schlange* überh. ÇABDAR. im ÇKDr.

फणगिरि s. फेनगिरि.

फणधर (फण 3. + धर) m. = फणकर ÇABDAR. im ÇKDr. °धर m. Beid. Çiva's KAVIKALPALATĀ im ÇKDr.

फणभृत् (फण + भृत्) m. = फणकर H. 1303. HALĀJ. 3, 18. शेष° RĀGA-TAR. 3, 529. ZUR Bez. der Zahl neun (acht) ÇAUT. 41, v. l. (vgl. AMIEL in Journ. asiat. IV sér. XI, 325). Ind. St. 8, 393.

फणवत् (von फण) 1) adj. mit einer Haube versehen, von Schlangen MBH. 2, 368. PAÑĀT. 184, 11 (wo फणवानिक्रम्य zu lesen ist). — 2) m. *Haubenschlange, Schlange* ÇABDAR. im ÇKDr.

फणाकर (फ° + 1. कर) m. = फणकर ÇABDAR. im ÇKDr.

फणाधर m. = फणधर ÇABDAR. im ÇKDr.

फणाभर m. dass. HĀR. 13.

फणभृत् (फण + भृत्) adj. eine Haube tragend, von einer Schlange Spr. 142.

फणावत् m. = फणवत् *Haubenschlange, Schlange* ÇABDAR. im ÇKDr.

फणिका (von फण) f. *Ficus oppositifolia* NIGH. Pr. — Vgl. गो° unter गोफणा.

फणिकाट s. u. फणिकार 2.

फणिकार m. 1) nach WESER Bein. Piṅgala's BHATTOTPA. zu VARĀH. BH. S. in Ind. St. 8, 157. 163. fg. 392. Man hätte फणकर oder फणाकर erwartet, was den andern Beinamen des Mannes, nämlich नागराज und भुङ्गेश entsprechen würde. — 2) N. pr. eines Volkes VARĀH. BH. S. 14, 12 (v. l. कर्णिकार).

फणिकेश्वर (फणिका + ई°) m. N. pr. eines der acht Vitarāga bei den Buddhisten WILSON, Sel. Works II, 32. — Vgl. फणीन्द्रेश्वर.

फणिकेसर (फणिन् + के°) n. = नागेसर *Mesua Roxburghii* WIGHT. RĀGĀN. im ÇKDr.

फणखेल m. *Wachtel* TRĪK. 2, 3, 29. Nach den Corrigg. Druckfehler für फालखेला.

फणिजा (फणिन् + जा) f. eine best. Pflanze, = mahratt. करसी NIGH. Pr.

फणिजिह्वा (फणिन् + जि°) f. N. zweier Pflanzen: 1) = महाशतावरी. — 2) = महासमझा *Sida cordifolia* RĀGĀN. im ÇKDr.

फणिजिह्विका f. dass. und ausserdem *Emblia officinalis* NIGH. Pr.

फणिकक m. *Majoran* und eine ähnliche Pflanze AK. 2, 4, 2, 59. H. an. 4, 19. 26. RATNAM. 103. fg. (लुद्रयाना und गन्धयाना). SUÇH. 1, 138, 16. फणिक 2, 325, 8. — Vgl. गन्ध°.

फणितल्पग (फणिन्-तल्प + 1. ग) m. Bein. Viṣṇu's (der auf einem aus einer Schlange bestehenden Bette ruht) ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

फणिन् (von फण oder फणा) m. 1) *Haubenschlange, Schlange* überh. AK. 1, 2, 4, 8. SUÇH. 2, 264, 4. 17. RT. 1, 13. 19. RAGH. 16, 17. KUMĀRAS. 2, 21. Spr. 64. 142. 2210. 2763, v. l. 4142. KATHĀS. 22, 208. MĀRĀ. P. 23, 67. PAÑĀT. 198, 9. H. 48. फणपति Spr. 398. 2731. फणिकन्या RĀGA-TAR. 1, 111. — 2) Bein. Rāhu's Ind. St. 2, 261. — 3) Bein. Patañgali's Verz. d. Oxf. H. 176, a, 15. फणिभापितभाग्वाब्धि 177, a, 16 (Verz. d. B. H. No. 764). फणिभाप्याब्धि 178, a, 13; vgl. 2. कारक am Ende, und फ-

णिश. — 4) ein best. Kraut, = सर्पिणी RĀGĀN. im ÇKDr.

फणिप्रिय (फणिन् + प्रिय) m. *Wind (der Schlangen Freund)* ÇABDAR. im ÇKDr.

फणिकेण m. = मन्त्रिकेण *Optum* RATNĀV. im ÇKDr.

फणिभारिका f. = फणिका NIGH. Pr.

फणिभुज (फणिन् + भुज) m. *Pfau (Schlangenverzehr)* RĀGA-TAR. 1, 310.

फणिमुख (फणिन् + मुख) n. *Schlangengesicht*, Bez. einer Art von Spalten, dessen sich Diebe bedienen, DAÇAK. 71, 1.

फणिलता (फणिन् + ल°) f. = नागवल्ली *Betelpfeffer* H. 1153, Sch. NIGH. Pr.

फणिवल्ली (फणिन् + व°) f. dass. RĀGĀN. im ÇKDr.

फणिकल्ली (फणिन् + क°) f. = गन्धनाकुली die Pflanze, mit welcher der Ichneumon sich vom Schlangenbiss heilen soll, RĀGĀN. im ÇKDr. NIGH. Pr.

फणिकृत् (फणिन् + कृत्) f. eine best. Pflanze. = लुद्रा डुरालभा RĀGĀN. im ÇKDr.

फणी f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 189, b, 1 v. u.

फणीन्द्र (फणिन् + इन्द्र) m. 1) Bein. des Schlangendämons Çesha MBH. 1, 1117. — 2) Bein. Patañgali's (vgl. फणिन् 3.) Verz. d. B. H. No. 721. 877.

फणीन्द्रेश्वर (फ° + ईश्वर) m. N. pr. eines der acht Vitarāga bei den Buddhisten WILSON, Sel. Works II, 18. — Vgl. फणिकेश्वर.

फणीय (von फणिन्) = पद्मकाष्ठ *Cerasus Puddum* (पद्म, Wall. NIGH. Pr.

फणीश (फणिन् + श) m. Bein. Patañgali's (vgl. फणिन् 3.) Verz. d. Oxf. H. 163, a, 3.

फणीश्वर (फणिन् + ई°) m. 1) Bein. des Schlangendämons Çesha ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) Bein. Patañgali's Verz. d. Oxf. H. 188, a, 3.

फण्ड m. = फण्ड *Bauch* UśĒVAL. zu UṆĀDIS. 1, 113.

फत् interj. फत्कर्तुम् PAÑĀT. ed. orn. 31, 15 wohl nur Druckfehler für फत्कर्तुम्.

फतिकृशाह = فتح شاه Verz. d. B. H. No. 566 (Verz. d. Oxf. H. 147, a, 29). फतिकूपति Verz. d. Oxf. H. 147, a, 38.

फतेपुर n. N. pr. einer Stadt Kṣuric. 12, 6.

फत्कारिन् (फत् + कार°) m. *Vogel* ÇABDAR. im ÇKDr.

फर nach SĀJ. so v. a. पर *füllen*. intens.: वापुर्न परैरत्तपद्मणीयाम् RV. 10, 106, 7.

फर n. = फालक *Schild* BHAR. zu AK. 2, 8, 2, 58. ÇKDr. VJUTP. 140.

फरञ्ज N. pr. einer Localität Verz. d. Oxf. H. 340, a, 3.

फरुवक n. = पूगपात्र HĀR. 137. *Betelbüchse* WILSON.

फरेन्द्र m. *Pandanus odoratissimus* NIGH. Pr.

फरैराप्. °यते sich heftig hinundherbewegen, von der Çaphari Spr. 19.

फरैरिक UṆĀDIS. 4, 20. 1) m. die ausgestreckte Hand H. an. 4, 22. fg. MED. k. 200. — 2) f. घा a) *Schuh*. — b) = मदन UṆĀDIS. im SAMKSHIP-TAS. ÇKDr. — 3) n. a) *Milde* (मर्दव) H. an. MED. — b) ein junger Schoss UśĒVAL.; vgl. परैरिक.

फर्व. फर्वति = गच्छति MAHOBH. zu VS. 12, 71.

फेवर in der Stelle: उष्टरेव फेवरिषु श्रयेवे RV. 10, 106, 2. nach SĀJ. so v. a. पूरयितरु; vgl. फर.